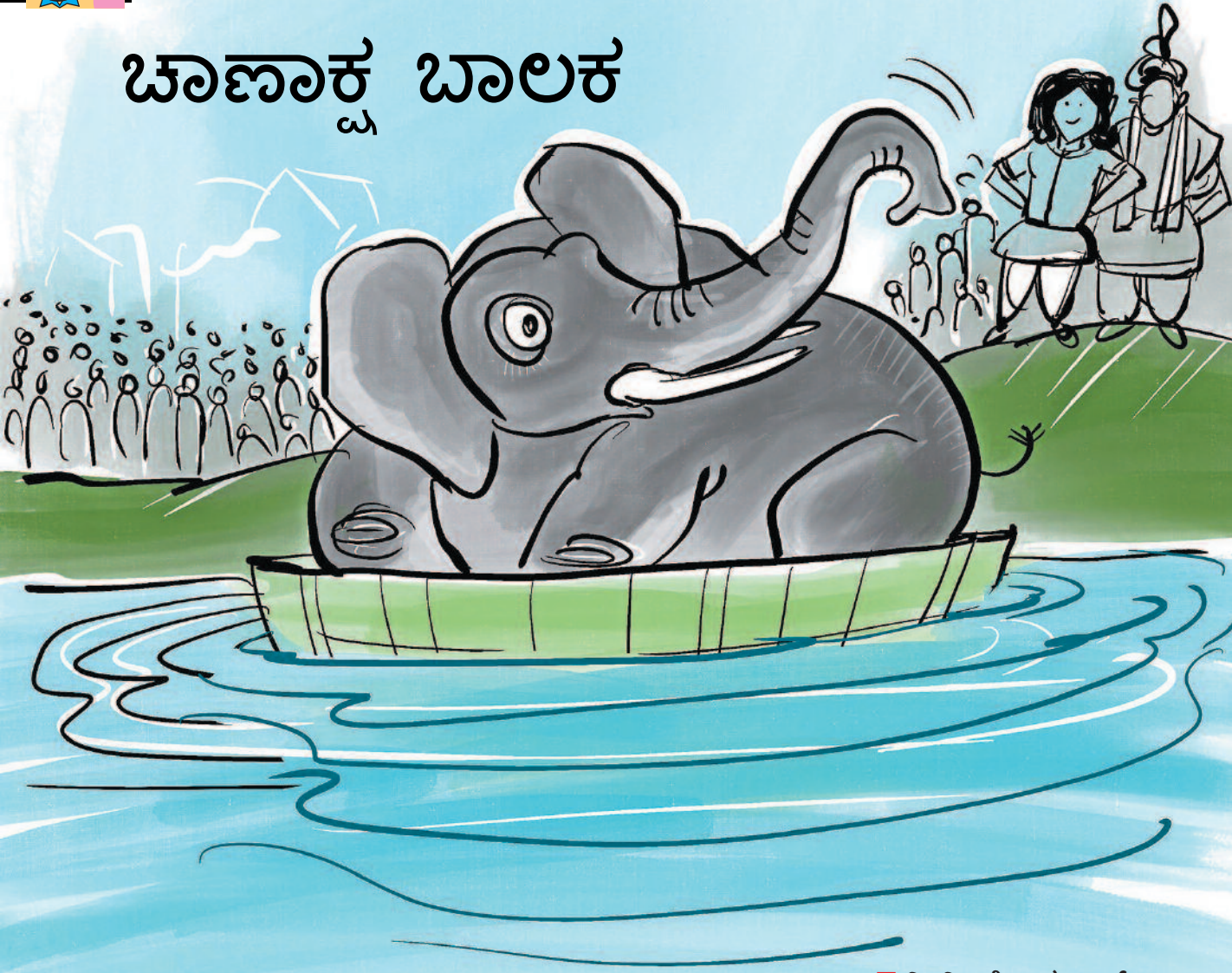

ಬಾಣಾಕ ಬಾಲಕ

■ ವಿ. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಹಿತ್ಯೆ

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ತೂಕ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ ವಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಸೆಯನ್ನು ಅರುಹಿದನು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆ ತೂಕ ಮಾಡುವ ಸೇತುವೆಗಳು (weighing bridge) ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆನೆಯನ್ನು ತೂಗುವಂತಹ ತಕ್ಕಡಿಯು ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಉಪಾಯವಂತೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಜನು— ಸರಿ, ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಡಂಗೂರ ಸಾರಿ, ಯಾರು ಪಟ್ಟದ ಆನೆಯ ತೂಕವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಾಹವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಎರಡು ದಿನವಾದರೂ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ನನಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಸ್ತುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ರಾಜನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಗದರಿಸಿ, ಆ ಬಾಲಕನು ಕೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನು ಒಂದು ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಆನೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಆನೆಯು ಹಿಡಿಯುವಂತಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇಳಿಸಿದನು. ಆನೆಯು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಿದ ನಂತರ, ಅದರ ತೂಕಕ್ಕೆ ದೋಣಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಂತರ, ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಅದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಆ

ದೋಣಿಯ ಒದ್ದೆಯಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ, ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಬಳಿದನು. ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇವಕರಿಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿ, ಆರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಆ ದೋಣಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಲು ಹೇಳಿ, ಆ ಮುಂಚೆ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಗುರ್ತು ಮಾಡಿದ್ದ ಜಾಗದಷ್ಟು ದೋಣಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವವರೆಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದನು. ಆ ಜಾಗ ತಲುಪಿದಾಗ, ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿ, ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಗಳ ಒಟ್ಟು ತೂಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ತೂಕ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಂಭಿಭೂತರಾಗಿ ಕರತಾಡನ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜನು ಆ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂಚೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಣ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದನು.